

скелом. Сад је жандарм. Крупан у неугледном оделу с пушком у руци изгледа на качака. Затим се убрзо хватамо мамураских шума. Њих већ давно експлоатише једно немачко друштво. И скоро је било пред обнављањем концесије. Италијани су запели да и њу отму, али се испречили Енглези, пошто се све то дрво извози у Енглеску. Тако је концесија опет остала Немцима.

СТИЖЕМО у подне пред хан „Мамурас“ усред шуме и украј пута. Изгледа да шофери и удешавају тако полазак да би путници овде ручали.

— Шта има за ручак?

— Макароне, „миш ме грош“ (пасуљ с месом) и „росто“ (печено месо).

Хлеб је врло добар, пиво је хладно.

Више хана је табла с немачким натписом: „Забрањено је без допуштења улазити у друштвена постројења“. Ту су више хана погинула пре три године два Американца. Изгледа да нису били материјални разлози по среди, већ освета. Разбојници су мислили да тим аутом путују неки Албанци, којима су хтели да се освете. Сви су учиниоци дела похватани и ту скоро побијени.

Јавна безбедност је добра засад у Албанији. Распитивао сам и за ону скорашњу вест „Ђорнале д' Италија“, према којој су разбојници напали један одред милиције код Љеша и петорицу из њега ранили. То су после донели и сви наши листови. А није апсолутно ничега било. Једино што су у Шоши пре неколико дана дошли неки качаци и шенлучили на извесној свадби. Упућене су тамо две чете жандармерије и безмало батаљон пешадије. У Миридитима има незадовољства, али кад њега није било. У Албанији је потпуна верска трпељивост. Само има увек анимозности између католика и муслимана. И више је политичка него верска. Миридити би увек хтели изузетан положај, па ако је могуће и самосталност. А то наилази на енергичан отпор како средишне власти у Тирани тако и парламента.

Према листу „Биседимит“, што излази у Египту, одржао је ових дана скадарски епископ Лазар Миједа збор католика емиграната у Италији и с њега упутио